

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 957/2019
24.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Соње Павловић, Милунке Цветковић, Веска Крстајића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Саџаковића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 395/19 од 04.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 395/19 од 04.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К 7/17 од 18.02.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 19.12.2013. године до 08.01.2014. године и одређено да ће се казна затвора у смислу члана 45. став 5. КЗ извршити на тај начин што окривљени АА не сме напуштати просторије у којима станује, у ..., у ул. ... , уз примену мере електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и одређено, у смислу члана 45. став 6. КЗ, да ако окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне издржава у затвору.

Наведеном пресудом према окривљеном АА, на основу чл. 86. и 297. став 5. КЗ, изречена је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању затворске казне не урачуна у време трајања ове мере.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је да плати суду паушални износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења и одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, а да ће се о њиховој висини одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 395/19 од 04.07.2019. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини и поводом те жалбе и жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Вишег суда у Јагодини К 7/17 од 18.02.2019. године па је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 19.12.2013. године до 08.01.2014. године и изречена му је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три године с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени АА да плати суду на име паушала новчани износ од 10.000,00 динара, трошкове кривичног поступка настале пред првостепеним судом о чијој висини ће одлучити првостепени суд посебним решењем као и трошкове кривичног поступка настале пред судом правног лека – другостепеним судом, о чијој висини ће се одлучити посебним решењем, а све у року од 15 дана од дана пријема одлуке под претњом принудног извршења, а жалба браниоца окривљеног АА је одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 395/19 од 04.07.2019. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Сацаковић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 9) и 10) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд укине побијану пресуду и истовремено одлучи да се извршење те пресуде одложи.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП). На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је другостепени суд поводом жалбе браниоца окривљеног изјављене по свим законским основима и по поднетој жалби Вишег јавног тужиоца у Јагодини, који је жалбу изјавио само због одлуке о кривичној санкцији и мери безбедности, утврђујући другачије чињенично стање на претресу, повредио право окривљеног прописано чланом 453. ЗКП и преиначио првостепену пресуду на штету окривљеног, јер се забрана преиначења на горе односи и на чињенично стање. На наведени начин према наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Одредбом члана 453. ЗКП прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Како је у конкретном случају жалбу против пресуде Вишег суда у Јагодини К број 7/17 од 18.02.2019. године изјавио Виши јавни тужилац у Јагодини и бранилац окривљеног АА, по налажењу Врховног касационог суда другостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП јер су на првостепену пресуду жалбе изјављене како у корист тако и на штету окривљеног, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног ААу захтеву наводи да је другостепени суд учинио и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и прекорачио отпузбу, јер је сам мењао чињенично стање и у изреци пресуде навео да је окривљени повредио одредбу члана 21. Закона о безбедности саобраћаја на путевима „јер своје возило није изместио у леву страну ван путање кретања бициклисте“, иако то није стајало у прецизираној отпузници, а до завршетка главног претреса јавни тужилац није вршио уређење оптужнице.

Из списка предмета произилази да је оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Јагодини Кто 23/14 од 14.03.2014. године, која је измењена поднеском Вишег јавног тужилаштва Кто 23/14 од 12.12.2018. године, окривљеном АА стављено на терет извршење кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, које је извршио у време, на начин и на месту ближе описано у диспозитиву оптужнице, тако што између осталог, због обневиделости услед алкохолисаности бициклисту ББ, кога је могао јасно да уочи испред себе, уопште није уочио да се креће у истом смеру и брзину и начин кретања свог возила није прилагодио тренутној саобраћаној ситуацији, тако да не угрози безбедност бициклисте као учесника у саобраћају, већ настављајући да се креће истом брзином, не предузимајући кочење нити померајући своје возило улево ван путање кретања бициклисте предњим десним делом свога аутомобила ударио у корпус изнад задњег точка бициклисте и бициклисту у пределу леве потколенице од ког ударца је бициклиста набачен на путничко возило.

Из изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 395/19 од 04.07.2019. године произилази да је окривљени АА у време, на начин и на месту ближе описано у изреци те пресуде у фази средње тешког степена алкохолисаности, због чега није био способан да безбедно управља возилом нити да осматра пут испред себе и уочава друге учеснике у саобраћају, противно члану 21. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер своје возило није изместио у леву страну ван путање кретања бициклисте свестан да услед такве вожње могу наступити штетне последице па је на то пристао али је олако држао да до тога неће доћи, и да забрањена последица неће наступити, а до које је дошло.

Одредбом члана 21. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да је возач дужан да, с обзиром на брзину кретања возила и друге околности саобраћаја, држи возило на таквом одстојању и растојању од других возила, односно учесника у саобраћају, да не изазива опасност и не омета друге учеснике у саобраћају.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

С тим у вези, Врховни касациони суд налази да повреде објективног идентитета између оптужбе и пресуде нема ако суд пресуду заснива на чињеничном стању утврђеном на претресу који се креће у границама чињеничног стања описаног у оптужници под условом да се ради у основи о истом догађају.

У конкретном случају другостепени суд је прилагодио изреку другостепене пресуде чињеничном стању које произилази из доказа изведених на претресу пред другостепеним судом, при чему није измењена суштина чињеничног описа радње оптужења већ је само конкретно наведен члан закона који је понашањем окривљеног (које је на исти начин описано у прецизираној оптужници и у изреци другостепене пресуде) повређен – члан 21. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, тако да по налажењу Врховног касационог суда није повређен објективни идентитет између оптужбе и пресуде, нити је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић